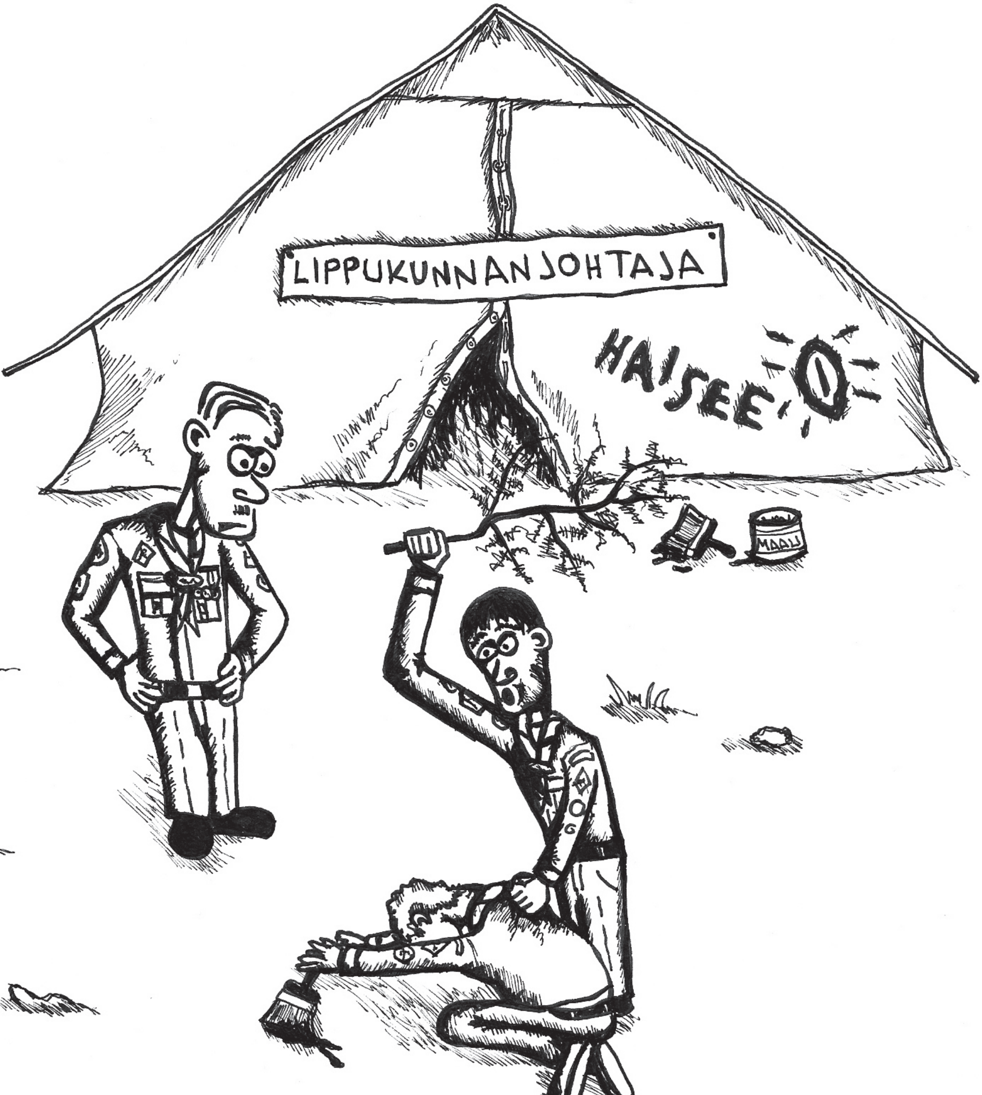
KILPI

VARTIOVUOREN POJAT RY 3/2012

Vartiovuoren Pojat ry. Perustettu 1959, erätoiminnan riemua Itä-Helsingissä poikien ehdolla. Kilpi, lippukunnan sisäisen viestinnän tärkeä väline, perustettu vuonna 1975, hajanumeroita 1960-luvulta. Toimitus toivoo lukijoiltaan suvaitsevuutta lehdessä ilmeneviä epätarkkuuksia kohtaan. Lehti ottaa mielellään vastaan aineistoa, joka aiheensa puolesta soveltuu lehden linjaan. Korostettakoon ettei yksittäisen kirjoittajan mielipide välttämättä ole sama kuin lippukunnan virallinen kanta.

Painettu Helsingin kaupungin Nuorisoasiainkeskuksessa, painos 100 kpl.

Vastaava päätoimittaja:
Vesa Eskelinen

Päätoimittaja:
Lauri Vartiala

Toimitus:
Eetu Immonen
Lauri Vartiala
Vesa Eskelinen
Jerry Pihkanen
Eetu Koljonen
Patrick Pihkanen
Pyry Vilkko

Sisällys:

VARTIOVUOREN POJAT ry.

Lippukunnanjohtaja
Vesa Eskelinen p. 050 351 9940
Lippukunnanjohtajan apulainen
Eetu immonen p. 040 534 3185
Sudenpentujen ikäkausivastaava
Sami Hyvärinen p. 050 549 7288

Seikkailijoiden ikäkausivastaava
Jerry Pihkanen p. 044 364 9899
Tarpojien ikäkausivastaava
Aku Vääriskoski p. 040 036 7536
Talousjohtaja
Joona Laurikainen p. 050 369 5284

Johtajien sähköpostiosoitteet ovat
muotoa etunimi.sukunimi@varpo.fi

Internet-sivut: http://www.varpo.fi
Kilven sähköposti: kilpi@varpo.fi

LIPPUKUNNANJOHTAJAN TERVEHDYS

Terve Lukija!

On taas se aika vuodesta, kun voimme huokaista helpotuksesta. Kesän kärvistelyn ja käristelyn jälkeen on tullut aika lopettaa tuskallinen hikoilu ja virittää mielensä tunnelmat kohti syksyä. Älkää antako tulevien kuukausien kavalan pimeyden ja luitten ytimiin tunkeutuvan kosteuden kalvaa mieltänne! Syksy, synkkyydestään ja koleudestaan huolimatta, on mitä parahinta aikaa kaupunkilaistuneelle immeiselle suunnata kohti korpimaita. Salojemme raikkaassa ilmassa mielemme kirkastuu ja ruumiimme voimistuu, maaston tarjoamassa elähdyttävässä ympäristössä. Metsämaiden syksyinen värihuntu kätkee alleen monen moisia aarteita, kuten nuo koko kansan himoitsemat sienet ja puolukat, sekä lukemattomat silmää miellyttävät luonnonihmeet.

Meille varpoille syksy tarkoittaa toimeen tarttumista, taitoa, jonka kenties parhaiten osaamme. On ääretön ilo jälleen vastaanottaa lippukuntaamme niin uudet jäsenet, kuin vanhatkin tervaskannot. Mieltäni ei voisi enempää sykähdyttää ajatus siitä, että tänäkin syksynä niin monta partiopolkuaan aloittavaa, pääsee kokemaan ensimmäistä kertaa jotain uskomattoman hienoa! Joku pääsee ensimmäistä kertaa kunnolla metsään, joku viettämään yönsä makuupussissa ja toinen valvomaan kipinää. Mahdollisuus tehdä kaikki tämä ensimmäistä kertaa on ihmeellinen ja se pitää käyttää. Ihmeellisempää on se voima, joka vetää tekemään nämä asiat aina vain uudestaan.

Älkööt siis hyvät lukijat arkailko luonnon helmaan lähtemistä! Parhaassa tapauksessa korpi opettaa uusia taitoja ja tietoja, joista hyötyy koko maallisen vaelluksensa ajan. Pahimmassakin tapauksessa näreikössä rämpiminen on aina kasvattava kokemus.

Mars metsään siitä, siellä on ihmisen hyvä olla!

TULEVAA TOIMINTAA

2.–4.11. Partiopoikaosaston marrasretki
Pyhäinmiestenpäivä ja vanhan ajan sadonkorjuujuhla osuvat samalle viikonlopulle seikkailijoiden ja tarpojien yhteisretken kanssa. Nähdäänkö retkellä punajuuria ja vainajia? Osallistu ja ota selvää!

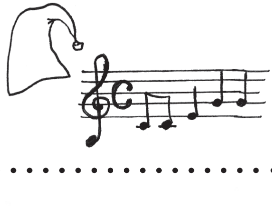
10.11. Sudenpentujen päiväkilpailu Sankarimatka
Itä-Helsingin lippukuntien yhteistapahtumassa seikkaillaan Itäkeskusken lähimaastossa.

30.11.–2.12. Sudenpentuosaston jouluretki
Sudenpennut pääsevät avaamaan ensimmäiset kalenteriluukut Korpitörmän partiokämpällä järjestettävällä retkellä. Syntyykö Askartelu-jäljen aktiviteettien jäljiltä joulukoristeita vai jotain ihan muuta?

6.12. Itsenäisyyspäivän myyjäiset
Perinteiset myyjäiset Vartiokylän kirkolla. Uudet sudenpennut antavat partiolupauksensa kirkossa, jonka jälkeen markkinoilta voi hankkia ainakin rakkaudella leivottuja kakkuja ja erinomaista sinappia.

19.12. Lippukunnan joulujuhla
Syyskauden päättää koko jäsenistön sekä partiovanhempien ja -sisarusten yhteinen hilpeä joulujuhla. Piparia, riisipuuroa ja joululauluja – voiko tapahtuma tästä enää parantua?

1.–8.8.2013
Onko se lintu? Onko se lentokone? Ei, se on Vartiovuoren Poikain oma kesäleiri!

KOIRUUKSIA JA ÄSSÄ HIHASSA

Lippukuntamme johtajisto on jo pitkään pelannut korttia. Erityisesti korttipeli Koira on johtajien suosiossa ja siitä onkin tullut epävirallisesti Vartiovuoren Poikain virallinen korttipeli. Mutta miten johtajat ovat niin hyviä siinä? Onko kukaan johtajista ikinä hävinnyt lapselle? Vastaus saattaa selvitä vielä tämän kirjoituksen aikana.

Mietitte varmaan tällä hetkellä mistä tämä upea peli on peräisin. Ajattelette varmaankin, että Koira on VarPo:n kehittämä peli, mutta sitä ei ole todistettu todeksi. Muinaisten kalliomaalausten ja suullisen perimätiedon perusteella voidaan sanoa, että Koiraa on pelattu lippukunnassamme pitkään, ei kuitenkaan ennen vuotta 1959.

Koirassa pelataan kaksi kierrosta tavallisella 52 kortin pakalla. Ässä on korkein kortti ja kakkonen alin. Ensimmäisellä kierroksella kerätään kortteja ja toisella kierroksella ne pelataan pois. Voittajaa ei ole, vaan viimeiseksi jäänyt pelaaja on koira eli häviäjä.

”Oletko sinä vuoden koira?”

Usein koira joutuu suorittamaan jonkun tehtävän, esimerkiksi tiskaamaan tai vähintäänkin tekemään seuraavan korttipelin työt. Tämä on tärkeä piirre ja auttaa ulkopuolisia ymmärtämään lippukuntakulttuuriamme.

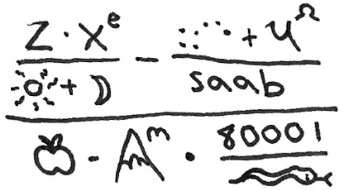
Oletko sinä vuoden koira? Kun mietit edellistä kysymystä, niin tiedoksi tämä: ”On käynnissä kisa, jossa valitaan vuoden koira. Osallistu sinäkin kaverisi kanssa vuoden koira -kilpailuun. Kysele tapahtumasta johtajiltasi, ja jos he eivät tiedä siitä, lähetä kysymys Kilven toimitukselle.”
Alussa esitetty sarkastinen kysymys saa vastauksen seuraavassa virkkeessä. Salaisuus siitä miten johtajat ovat niin hyviä koirassa selviää, kun kasvatte... johtajiksi.

RASVATKAA RAUTASAAPPAANNE

Dr. K. Aggelberg valistaa

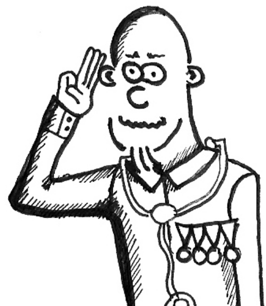

Vaviskaa, sillä totuus on täällä. Minä tohtori K.Aggelbeg olen herännyt 7-vuotisesta horroksestani, ja palaan valistamaan sivistymättömiä. Minä näen, tiedän ja kuulen kaiken. Kristallinkirkkaan, mistään tinkimättömän totuuden julkituominen on ainoa tavoitteeni. En ole pelkästään hyvä, vaan paras.

Täytän kuluvana vuonna 105 vuotta (tai: Täytän ensi vuonna muhkeat 110 vuotta). Pohjaan tietoni ikiaikaiseen laskutapaan, jonka opin eräältä Siperian vuosillani tapaamaltani votjakilta. Arveluttavan ristiriidan ikäni oikeellisuuteen aiheuttaa Kilven numerossa II/96 kirjoittamani päivämäärä 14.1913. Tämä voitaneen köyhemmissä piireissä tulkita syntymäajakseni. Niinpä niin, hohhoijaa.

VarPo:lla on taas vaihtunut johtaja. Viimeisen kymmenen vuoden aikana lippukunnassa on ollut enemmän lippukunnanjohtajia kuin Maon punaisella myytyjä kopioita. Toimiessani itse komentajana Baikalin Veriveljissä, ei alle 15 vuoden pesteistä ollut puhettakaan. Onnea ja menestystä joka tapauksessa.

Olin törmätä seinään astellessani kolon ovesta sisään. Jo yli kymmenen vuotta sitten seiniin sudittu vaaleankastanjanruskea väri on vihdoin korvattu uudella. Havaitsin uuden värin olevan aleksandriitti, yllättäen sama kuin Novosibirskin huvilani seinissä. Kaikennäkevät zoom-pupillini havaitsivat myös muita muutoksia kolotilassa. Liekö itse Teuvo Loman käynyt sisustamassa.

Sisustamista ja kunnostamista on harrastettu myös Korpitörmässä, jonka uudisrakentamiselle ei tunnu näkyvän loppua. Nyt oli vasaroinnin kohteeksi päätynyt sauna, jonka löylyissä muistan vielä 70-luvulla paleltaneeni pottuvarpaani. Oi aikoja!

Onko uimataito katoamassa Vartiovuorelta, kun VY on jättänyt kevättalkoissa laiturin laskematta vesille? Kunniauimalisensiaattina ja vesihiihdon paatuneena vastustajana paheksun ankarasti tällaista perinteisten vesiurheilumuotojen sabotointia. Onneksi minulla oli mukana keisarikunnan aikaiset kahlaussaappaani, joilla pääsin rehottavan Scirpus radicans -kannan ohi avovesille.

Olin pudottaa rintakarvani, kun sain kuulla eräpoikien pullistelevan irstaissa valokuvissa rahaa vastaan. Talouden laskusuhdanne näyttää vaikuttavan partiotoimintaan jo niin rajusti, että pitää ryhtyä itseään myymään. Tilasin muuten 300 kalenteria.

Harmittaako? Kyllä varmasti tai sitten ei, mutta minä K.Aggelberg ojennan ja ohjeista hyväuskoista lukijakuntaani tahtoni mukaan, sillä olen lahjomaton, kaikennäkevä ja tinkimättömän suoraryhtinen. Jotkut kuvittelevat voivansa vaikuttaa mielipiteisiini, mutta olen itsekäs, riippumaton ja erotan valheen totuudesta. Minä olen moraali. Joka tapauksessa sateista ja kylmää syksyä kaikille!

TOIM. HUOM. Kilven toimitus saa pakinat suoraan K.Aggelbergiltä postiosoituksena, joten meillä ei ole ko. tekstien kanssa muuta tekemistä kuin julkaisuun saattaminen.

MAKUJEN MAAILMA

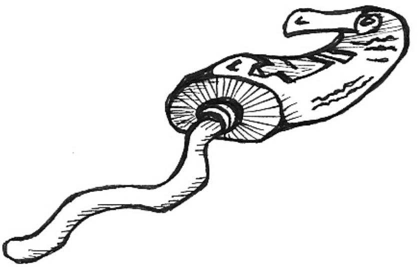
Kilpi testaa sinapit

Hyvät kanssaeläjät, tässä on kauan kaipaamanne sinappitesti, jonka on suorittanut kaikista lahjakkain VarPo:n johtajisto. Testiin valittiin kuusi ensiluokkaisen erinomaista sinappia. Tiukkojen alkukarsintojen jälkeen kilpailuun pääsivät: Vartiovuoren Poikain perinteisen erinomainen konjakkisinappi, Vartiovuoren Poikain perinteinen nro 1, Meiran sinappi, Auran sinappi, Tulun sinappi (Turun sinappi) ja Dijonsinappi. Ei sen enempää jaarittelua, vaan siirrytään itse testiin.

> ”Maku oli kertakaikkisen loistava, ihan tuli tippa linssiin.”

Makunystyrät herkiksi

Ensimmäisenä arvioimme Dijonsinapin, joka on hyvin tunnettu ruokasinappina. Sinapin aromaattinen maku oli täysi yllätys. Se kuitenkin paljastui mauksi, joka on suussa nanosekunnin ajan ja jonka jälkeen seuraa kauhea jälkimaku. Tämän takia sinappi on täysin luokaton.

Kun olimme aikamme huuhdelleet suitamme, oli aika siirtyä seuraavaan sinappiin, Tulun sinappiin. Kaikkihan tietävät että Tulun sinappi on täysin luokatonta. Sen sai myös meidän testiryhmämme hyvin nopeasti todeta. ”Makuelämyksen” aiheuttamaa järkytystä ei pysty sanoin kuvailemaan. Se oli kaiken kaikkiaan maailman hirvein kokemus, jollaista ei toivoisi pahimmankaan vihamiehen tai vihanaisen kokevan. Sinappi oli siis täysin ala-arvoisen luokaton.

Tämän tuskallisen kokemuksen jälkeen oli pakko hengähtää tovi ja yrittää saada raastava maku pois suusta. Tämä osoittautui hyvin vaikeaksi, liki mahdottomaksi, mutta viimein onnistuimme akkuhapon ja kaniinin urean avulla. Siirryimme seuraavaan sinappiin, joka oli Auran sinappi. Aura yllätti positiivisesti, koska sen maku oli mukavan voimakkaan maukas, mutta samalla se antoi tilaa myös ruuan omalle aromille, mihin muut sinapit eivät olleet vielä pystyneet. Lempeydestään johtuen sinappi jättää hiukan kylmäksi ne ihmiset, jotka haluavat kokea sinapin kunnolla. Sinappi on siis maukas, mutta ei erinomainen.

Tuon iloisen yllätyksen jälkeen oli aika taas tutustua uuteen sinappiin. Nyt oli vuorossa Meiran sinappi, joka on tullut tutuksi jokaiselle varpolle. Onhan se VarPo:n perinteinen retkisinappi. Se jo kertoo, että sinapin on pakko olla hyvää. Makuelämys on aivan loistava, toi mieleen lapsuuden

veikeät joulut. Kaiken lisäksi Meiran sinappi on kuuluisa "kuuman makkaran päällä pysymis"-ominaisuuksistaan Tämä sinappi sopii niin juhlaan kuin arkeenkin. Tämä sinappi hipoo täydellisyyttä.

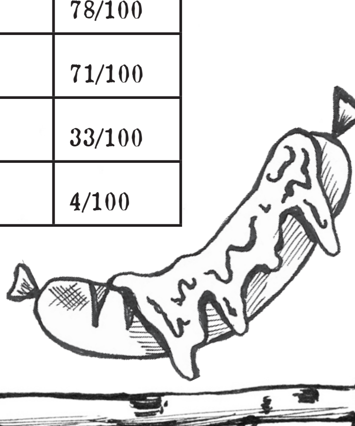
On aika viimeistä edeltävän sinapin. Siis Vartiovuoren Poikain perinteinen nro 1. Sen maku oli kertakaikkisen loistava, ihan tuli tippa linssiin. Sinapissa on potkua juuri oikean verran niille ihmisille, jotka eivät tykkää liian vahvasta sinapista, mutta haluavat kuitenkin maistaa sinapin maun selkeästi. Tällä sinapilla se onnistuu aivan erinomaisen täydellisesti. Sinappi on pieni pala taivasta.

Viimeisin vaan ei mauttomin

Testin viimeisenä sinappina oli Vartiovuoren Poikain perinteisen erinomainen konjakkisinappi, joka on täydellisin sinappi, jota testiryhmä on koskaan maistanut. Jos haluat kokea suuren palan taivasta, niin käytä tätä sinappia. Sinappia maistellessa tuli mieleen ensirakkauden huuma, se tunne kun leijut, tunnet olevasi voittamaton ja perhoset lentelevät mahassa. Kaiken sen saat tällä sinapilla. Sinappi oli siis mukavan voimakas pienintäkin yksityiskohtaa myöten, ja sen koostumus, se saa kovan ja karskinkin miehen itkemään ilosta.

Tulokset

1.	Vartiovuoren Poikain perinteisen erinomainen konjakkisinappi	100/100
2.	Vartiovuoren Poikain perinteisen	94/100
3.	Meiran sinappi	78/100
4.	Auran sinappi	71/100
5.	Tulun sinappi	33/100
6.	Dijon-sinappi	4/100

TESTAA MILLAINEN JOHTAJA OLET

Testaa millainen johtaja olet tai olisit! Kilven toimituksen absoluuttiseen totuuteen nojaavalla pikatestillä se selviää!

1. Klo 17.55. Kokous on alkamassa.

a) Käytät viimeiset minuutit huivin särmäämiseen ja mitalien ojentamiseen.

b) Siivoat muodikkaalle potkupuvullesi kaatunutta Piltti-vauvanruokaa, jotta voit käyttää sitä myös kokouksessa.

c) Olet kotona katsomassa internetsien kissa-videoita, autuaan tietämättömänä velvollisuuksistasi. Plim! Mikropizzasi on lämmennyt.

2. Ulkona on paljon lunta.

a) Pidätte kokouksen sisällä, etteivät sudenpennut kastu

b) Teette lumilinnan, mutta lumisota on kiellettyä, ettei pilttejä satu silmään.

c) Leikitte kukkulankuningasta ja heittelet muksuja alas lumikasasta.

3. Ensimmäisen syysretken aika.

a) Menette kämpälle, lämmitätte sen 84 asteiseksi ja avaatte ovet ja ikkunat. Varmuuden vuoksi pidätte pellin auki koko yön. Aamulla paistatte kananugetteja.

b) Suunta kohti Yli-Härmää, majoitteena laavu ja eväänä kaurapuuroa. Tyynynä tervaskanto.

c) Varaatte Korpitörmän telttapaikat ja pidätte kamiinan kuumana. Päivällä suunnistetaan pihapiirissä johtajan kanssa.

4. Koulutat suunnistusta.

a) Menette Nuuksioon ja seuraatte ulkoilukarttaan merkittyjä reittejä. Eksytte, kun polun varresta puuttuu kyltti.

b) Lainaat Tomtomin isukin autosta. Karttaohjelman vajavaisuuden takia vartio kulkee vain teitä pitkin.

c) Odotat, että aurinko laskee ja annat rastien koordinaatit sekä topografisen kartan. Partioit metsässä, ettei kukaan käytä tiestöä.

5. Lippukunnanjohtaja tulee kololle kokouksenne aikaan.

a) Välttelet kontaktia, jottei nakki taas viuhahda.

b) Toiminta keskeytyy ja ryhmäsi tervehtii Johtajaa yhteen ääneen.

c) Et tiennyt kuka on Lpkj.

6. Sinulle napsahti kipinä keskelle yötä.

a) Tyydyt kohtaloosi. Heräät reippaasti ja kuivatat varusteesi.

b) Valitat päätöstä. Kostoksi hehkutat kamiinaa mansikkana koko tunnin.

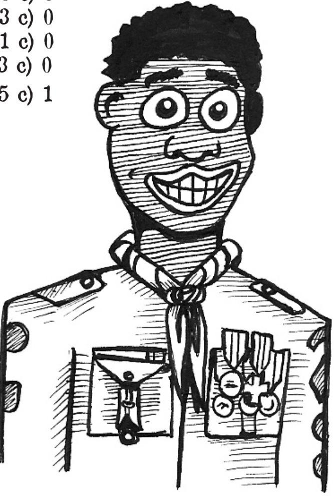
c) Heräät vasta kun saat halon kalloosi. Yrität sulattaa jäätyneitä college-verkkareitasi. Kruunaat vuorosi sammuttamalla kamiinan.

7. Lippukunta osallistuu paraatiin.
a) Sinulla on synttärit seuraavana viikonloppuna, joten et lähde. Ilmoitat asian nöyrästi Lpkj:lle.
b) Koet marssirummun pärinän mieltä ylentävänä. Kiillotat kenkäsi ja nielaiset rautakangen jo hyvissä ajoin.
c) Puet vajaan partioasusi kanssa keltaiset hai-saappaat ja otat valokuvia eteenpäin hortoillessasi.

8. Lähdette ryhmäsi kanssa maastoon.
a) Pakkaat Savottaasi vain välttämättömät tarvikkeet ja jätät tilaa myös yhteisille varusteille.
b) Kuljetat suurimman osan tavaroistasi käsissä, koska Fjällräven Kånken- reppuusi ei mahdu juuri mitään, eikä sitä ole mukava kantaa.
c) Tarjoustalon anatomic-rinkkasi toimii, mutta sen kantokyky on ylitetty kuudella litralla limonadia, kilolla karamellia sekä megapussillisella perunalastuja.

1. a) 3 b) 0 c) 0
2. a) 0 b) 1 c) 3
3. a) 0 b) 3 c) 1
4. a) 0 b) 0 c) 3
5. a) 1 b) 3 c) 0
6. a) 3 b) 1 c) 0
7. a) 1 b) 3 c) 0
8. a) 3 b)-5 c) 1

Pisteesi:

-5-12 p.
Kilven toimitus ei voi käsittää miten kaltaisesi lapamato on päästetty johtotehtäviin! Jos toimituksen kurinpidollinen osasto olisi tarpeeksi lähellä niskaasi, se ottaisi siitä kiinni.

13-20 p.
Et vielä ole kasvanut auttamattoman kieroon. Erämaiden kovan koulun ja VarPon karskin johtajiston oppien avulla sinustakin voidaan piestä ulos sisälläsi roihuava suoraselkäinen ruskea-aate.

20-24 p.
Kilven toimitus onnittelee oivallisista vastauksista! Emme kuitenkaan kehu sinua enempää, sillä näihin pisteisiin on jokaisen VarPon johtajan velvollisuus päästä. Mukavaa, että täytit velvollisuutesi.

POJAT PUUTA SAAPPAAT RAUTAA

Pullamössösukupolvessa on sitkoa. Sen sai taas todeta, kun suoraselkäinen johtajistomme marssi tuskaisen 50 kilometrin taipaleen partiokololta Korpitörmän kämpälle.

Heinäkuisena yönä kärsimysten tielle asteli toistakymmentä tervehenkisestä masokismista nauttivaa VarPo:n ja VarTy:n johtajaa. Perjantai-iltana klo 23 startanneet kävelijät kerääntyivät ennen lähtölaukausta partiokololle kertaamaan varomääräyksiä ja kuulemaan tapahtumanjohtaja Eetu Immosen moraalia kohottavia kuolemattomia sutkauksia.

"Kivun ja nautinnon erottaa toisistaan vain vaseliinin määrä", virkkoi Eetu viisauksiaan hetkeä ennen kävelijöiden lähettämistä matkaan. Osa olikin teipannut ja rasvannut raajojaan jo ennen kävelyä.

Miestä meni monta

Kävelyreitti kulki Vartiokylän kirkon pihalta pikkukatuja pitkin Länsimäentielle, josta kurvattiin Fazerin makeistehtaan ja Vaaralan Shellin ohi Vanhan Lahdentien alkupäähän. Kävelijät saivat nauttia Vanhan Lahdentien maisemista reilun 25 kilometrin matkan ajan, kunnes käännös Halkiantielle aloitti loputtomalta tuntuvan viimeisen 12 kilometrin osuuden matkasta.

Tapahtumanjohtaja Immosen komentama huoltojoukkue huolehti kävelijöiden ruuminvoimien riittämisestä reitin varrelle sijoitettujen tankkauspisteiden avulla. Kuudella tankkauspisteellä kävelijät pääsivät täydentämään neste- ja energiavarantojaan hiilihydraattipitoisilla herkuilla

"Antaa armeijan marssia vatsallaan, me olemme siirtyneet jalkojen käyttöön", tokaisi Eetu tarjotessaan suolapähkinöitä osallistujille. "Tosin energiansyöttö ja -jakelujärjestelmät sijaitsevat edelleen navan yläpuolella, joten syötävä on."

"Kivun ja nautinnon erottaa toisistaan vain vaseliinin määrä."

Nähdä sai myös verta

Huoltopisteillä ei pidetty pelkästään evästaukoja, vaan paikattiin maantien kuluttamia jalkoja. Osa oli varannut kuivia ja puhtaita vaihtosukkia vaihdettavaksi pitkin matkaa, toiset taas luottivat talkin ja urheiluteipin voimaan.

Kaikesta ennaltaehkäisystä huolimatta tuskin kukaan kävelijöistä selvisi ilman rakkoja ja rasitusvammoja maaliin asti. Korpitörmän kämpällä jälkihuolto olikin varsin kankeaa ja sotkuista katseltavaa. Maalissa osallistujat pääsivät myös hellimään rasittuneita raajojaan saunan lempeisiin löylyihin.

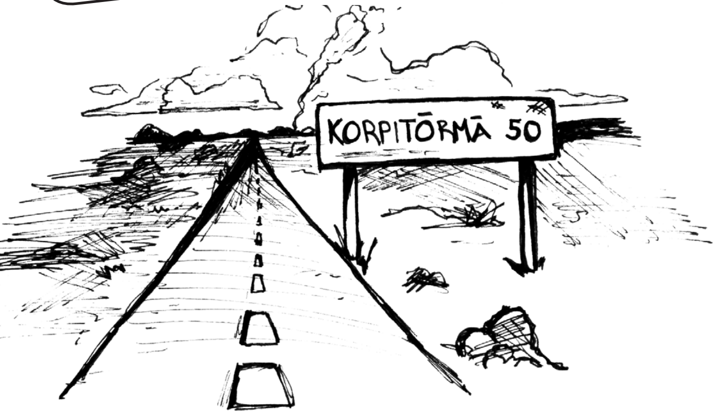
Ennen paluuta autokyydeillä Helsinkiin kivun ja nautinnon rajamailla häilyneet kävelijät saivat syödäkseen juhla-aterian. Väsymyksen lisäksi kaikki maaliin asti marssineet saivat kotiin viemisiksi kunniakirjan takan ylle asetettavaksi ja KTE-merkin partiovyöhön kiinnitettäväksi.

Eräät osallistujat julistivat heti tapahtuman jälkeisenä viikkona: "Tätä on saatava lisää! Olen kuin uudestisyntynyt." Itsensä ylittämiseen voi jäädä koukkuun. Vuoden 2014 marssiin kannattaa valmistautua jo nyt.

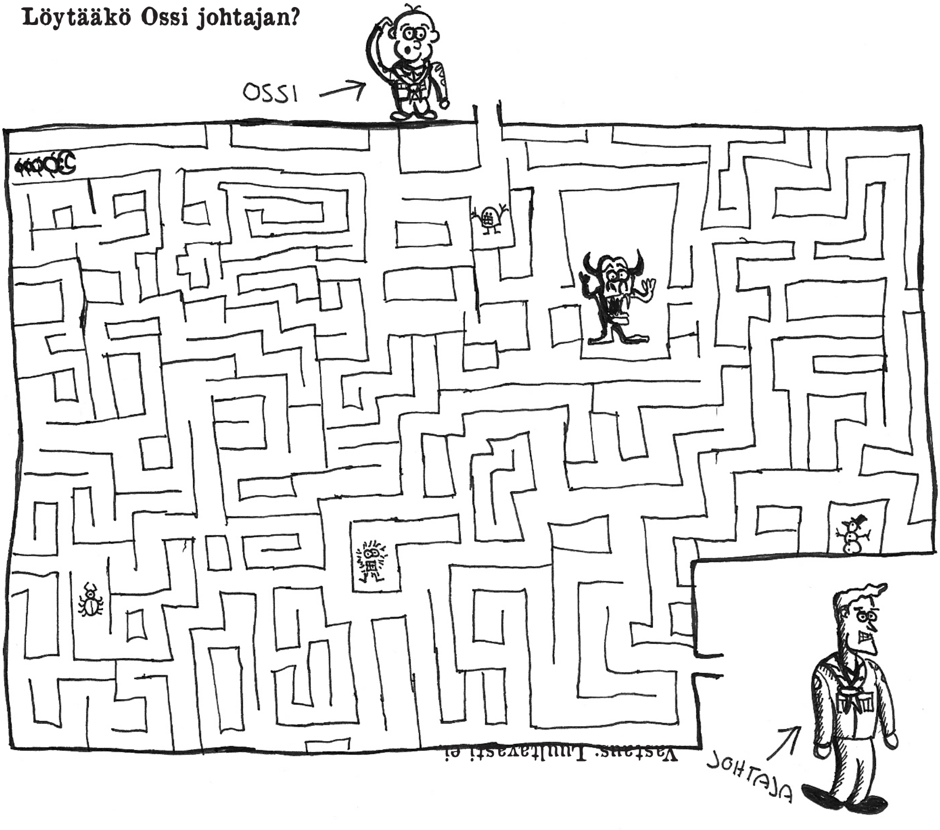
KTE 2012 – top 3

1. Niko Kaarnakangas
   7 tuntia 23 minuuttia
2. Eetu Koljonen
   7 tuntia 39 minuuttia
3. Vesa Eskelinen ja Lauri Vartiala
   7 tuntia 42 minuuttia

SUDENPENNUN PUUHASIVU

Löytääkö Ossi johtajan?

Vastaus: Luultavasti ei

Kokeile kuinka monta eri sanaa pystyt muodostamaan käyttämällä vain niitä kirjaimia, jotka ovat sanassa:

LIPPUKUNNANJOHTAJA

Järjestele annetun sanan kirjaimia, muodosta mahdollisimman paljon uusia sanoja ja lähetä kaikki keksimäsi sanat Kilven toimitukselle. Eniten sanoja keksineen nimi julkaistaan seuraavassa Kilven numerossa.

PERINTEINEN LUKIJAKILPAILU

Jälleen on koittanut se Kilven ahnaiden kestotilaajien kärsimättömästi odottama hetki, jolloin yletöntä arvostusta ja kyseenalaistamatonta kunniaa on jaossa virraten, kuin Abundantian Runsaudensarvesta hedelmiä. On nimittäin aika Kilven suositun lukijakilpailun.

Kilven toimituksen suureksi yllätykseksi lehden edellisen numeron kilpailuun ei löytynyt ainuttakaan oikeaa vastausta. Vastausten valtameren tyrskyistä tuulastetuista arvauksista lähimmäs oikeaa osui Kilven kaikkien aikojen innokkain lukija, Ossi Portaankorva vastauksellaan: "Olli Kotteri", väärin sekin. Muita, edelleen vääriä, vielä huonompia vastauksia olivat mm. Lorri, mun äiti, Sami Kalliosta, Spiderman ja "Kilpi on ihanin naistenlehti mitä on".

Vastausten huonosta tasosta johtuen toimitus päätti laskea kysymysten vaikeusastetta. Jalot toimittajamme nimittäin palavat halusta jakaa Kilven salaisessa saarniarkussa jo vuosia säilöttyä oikein vastanneelle varattua kunniaa.

Tämänkertaiset kysymykset ovat:

1. Miksi?
2. Kuka on toiminut kautta aikain pisimpään VarPo:n lippukunnanjohtajana?

Vastaukset toimitettakoon Kilven postilaatikkoon 15.11.2012 mennessä. Palkinnot ovatkin jo tiedossa.

Kaipaako huoneesi seinät piristystä? Unohtuuko partion oiva sanoma heti kotiisi tullessa?

EI HÄTÄÄ,

sillä Kilpen toimitus tuo avun tullessaan! Tilaa mieltäylentävä lippukunnanjohtajan muotokuva päiviäsi (ei öitäsi) ryhdistämään!

TILAUKSET KILVEN POSTILAATIKKOON.
TUOTE EI KUVASSA.